

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.081/2013/6. szám

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a dr. Szoboszlai Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bencző Ákos ügyvéd által képviselt alperes ellen vezető tisztségviselő felelősségének megállapítása tárgyában a Debreceni Törvényszéken 3.G.40.095/2011 számon folyt perében, melybe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott a dr. Szabó Edit Édua ügyvéd által képviselt **P.** Korlátolt Felelősségű Társaság a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.379/2012/7. számú ítélete ellen a felperes által 46. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem és az alperes Gfv.5. sorszámú csatlakozó felülvizsgálati kérelme alapján indult felülvizsgálati eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatva a **J.** kft. gazdálkodó szervezetnek az alperes felróható magatartásával összefüggésben bekövetkezett vagyonsökkenése mértékét, továbbá az alperes által vagyoni biztosítékként letétbe helyezendő összeget 109.566.389 (százkilencmillió-ötszázhatvanhatezer-háromszáznyolcvankilenc) Ft-ban állapítja meg. Az alperes által a felperesnek fizetendő másodfokú perköltség összegét 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz) Ft-ra felemeli. Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 108.100 (száznolcezer-egyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, melyből 70.000 (hetvenezer) Ft a lerótt felülvizsgálati eljárási illeték.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a **J.** Kft-nek (a továbbiakban: kft.) az alapítástól kezdve ügyvezetője és 2007. augusztus 10-től minősített többségi befolyást biztosító szavazati joggal rendelkező tagja.

A kft. 2009-ben két alkalommal fizetett osztalékelőleget: 2009. január 31-én az alperesnek bruttó 45.675.000 Ft-ot, ifj. I.J.-nak 13.775.000 Ft-ot és **P.G.**-nak 13.050.000 Ft-ot, összesen 72.500.000 Ft-ot, míg 2009. december 1-én az alperesnek bruttó 31.529.000 Ft-ot. Az összes kifizetett osztalékelőleg 104.029.000 Ft volt. Bár a kft. társasági szerződésének 11. pontja szerint lehetőség volt osztalékelőleg fizetésére, de nem készült az osztalékelőleg fizetéséhez kapcsolódóan közbenső mérleg, nem született azt elfogadó taggyűlési határozat és visszafizetést vállaló tagi nyilatkozat sem.

A 2009. december 31-re készített mérleg szerint a kft-nek 395.755.000 Ft saját tőkéje volt. 2010. március 19-én a kft. tagjai taggyűlésükön elfogadták a 2009. évi beszámolót, és az alperes javaslatára a 2009. évi adózott eredményből 150.000.000 Ft osztalékot képeztek. A már felvett osztalékelőleg összegére tekintettel úgy határoztak, hogy a további 45.971.000 Ft kifizetésére az ügyvezető döntése alapján kerül sor. Az alperes ügyvezetőként úgy nyilatkozott a taggyűlésen, hogy az osztalék kifizetése nem veszélyezteti a társaság pénzügyi-likviditási helyzetét.

Az alperes és házastársa a kft-vel 2010. április 1-én ingatlan adásvételi előszerződést kötött 6 db bocskaikerti ingatlanra, s 2010. április 1-től 2011.január 26-ig több részletben összesen 130.000.000 Ft-ot fizetett ki a kft. az alperesnek és házastársának vételárként.

Egy hitelező a kft-vel szemben 2010. május 3-án kezdeményezte a felszámolási eljárás lefolytatását, a kft. 2010. május 9-én vette át a hitelező bíróság által megküldött felszámolás iránti kérelmét. A kft. könyvvizsgálója - értesülve a felszámolási kérelemről - 2010. május 7-én kelt levelében felhívta az alperes figyelmét arra, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően az ügyvezetést a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján kell ellátni. Javasolta ezért, hogy az alperes hívja össze a taggyűlést, amelyen a tagok döntsenek a 2009-re jóváhagyott osztalék kifizetésének a mellőzéséről, illetve a 2009 évre már kifizetett osztalékelőlegek visszafizetéséről (24. sorszámú szakértői vélemény melléklete).

A 2010. június 7-én tartott taggyűlésen az ügyvezető tag - **I.B.K.** - tett javaslatot a taggyűlésnek arra, hogy kötelezzék I. J. tagot a részére kifizetett osztalékelőleg 30 napon belül történő visszafizetésére.

Az alperes a neki 2009. december 1-én kifizetett bruttó 31.529.000 Ft osztalékelőleget 2010. június 29-én visszafizette a

házipénztárba (nettó 23.646.750 Ft). Ez az összeg a bocskaikerti ingatlanok adásvételi szerződése alapján az alperesnek, illetve házastársának került kifizetésre.

2010-ben a kft-nek az évközi és az év végi eredménye is veszteséget mutatott. Ennek elsődleges oka az árbevétel közel 50 %-os csökkenése volt, mellyel együtt nem csökkentek a felmerült költségek.

A felszámolási eljárást lefolytató bíróság 2010. szeptember 3-án kelt 2.Fpk.09-10-000421/23. számú felszámolást elrendelő végzését a kft. megfellebbezte, a Debreceni Ítéltábla a 2011. január 4-én kelt Fpkf.IV.30.830/2010/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. A felszámolás a bíróság végzésének 2011. január 27-én történt közzétételével megindult.

A felszámolási eljárásban a felszámoló a felperes hitelezői igényét 107.523.947 Ft-ban, míg a beavatkozót 22.841.500 Ft-ban vette nyilvántartásba. A határidőben bejelentett és visszaigazolt hitelezői igények összege: 658.581.168 Ft .

A 6 db bocskaikerti ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt a Debreceni Törvényszéken 6.G.40.125/2011 számon per volt folyamatban.

A kft. felszámolója által beszerzett szakértői vélemény az ingatlanok értékét 90.000.000 Ft-ban határozta meg.

A felperes keresetében a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. §-ában foglalt rendelkezések alapján kérte annak a megállapítását, hogy az alperes a kft. ügyvezetőjeként ügyvezetési feladatait a társaság fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a kft. vagyona csökkent, emiatt a hitelezők követeléseinek teljes kielégítése megghiúsult. Kérte, hogy a bíróság 110.000.000 Ft összegben kötelezze az alperest vagyoni biztosíték nyújtására. Perköltség igénye is volt.

A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének időpontjául 2010. március 12-t jelölte meg arra hivatkozva, hogy ezen a napon kötött fizetési ütemezési megállapodást az alperes által képviselt kft-vel. Erre azért került sor, mert a tartozás lejáratkor történő megfizetésére a cég már nem volt képes.

Kérte, hogy a bíróság a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdése alapján az alperest a ki nem elégített követelés értékében kötelezze vagyoni biztosíték nyújtására.

Álláspontja szerint az alperes a hitelezői érdekek és az ésszerű gazdálkodás követelményével ellentétes módon, a társaság vagyonát az osztalékelőleg felvételével ténylegesen és súlyosan csökkentette akkor, amikor az általa aláírt és a felperessel kötött szállítási

szerződés szerinti teljesítési kötelezettségének nem tett eleget. A kft. legfőbb szerve úgy döntött az osztalék fizetéséről, hogy előtte 7 nappal ismerte el a kft. a tartozását a felperessel szemben, kijelentve, hogy azok megfizetésére fizetési haladékot kér. Utalt arra is, hogy a felszámolás közzétételét megelőzően kötött ingatlan adásvételi szerződésekkel a kft. az alperestől és feleségétől 130 millió Ft értékben ingatlanokat vásárolt meg, amely készpénzben ki is lett fizetve részükre. E magatartás súlyosan sérti a hitelezők érdekeit, figyelemmel arra is, hogy 307 millió Ft keret erejéig egyetemleges jelzálogjoggal terhelt ingatlanok értékesítésére került sor, amelyre tekintettel azok piaci értékesítésére nincs lehetőség.

Az alperes kérte a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását. Vitatta, hogy az általa vezetett cég fizetéseképtelensége fennállt volna 2010. március 12-én. Védekezése szerint a fizetéseképtelenség csak 2010. júliusában következett be, amikor a felperes kérelmére, a kft. teljes vagyonára, végrehajtást rendeltek el. Ettől kezdve vált lehetetlenné - a felperes hibájából - a kft. megfelelő működése.

Kifejtette, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontjától kezdve a hitelezői érdekek elsődlegességének figyelembe vétele a vezető tisztségviselő részéről szükségképpen nem jelenti azt, hogy a hitelezőit a saját önkényes elhatározása alapján állítja sorba. Akkor cselekszik helyesen, ha a felismert veszélyhelyzetet követően, a Cstv. 57.§ rendelkezései szerint meghatározott sorrend szerint veszi figyelembe a hitelezők érdekeit. Ezt szem előtt tartva a privilegizált helyzetben lévő, jelzálogjogosult hitelező érdekeinek figyelembe vételével történt a vagyoni eszközök értékesítése és a vételár elszámolása.

Hivatkozott az osztalékelőleg visszafizetéséről döntő határozatra, mely arra utal, hogy ő megfelelő módon járt el. Vitatta, hogy a vagyoni biztosíték nyújtásának alapjául szolgáló feltételeket a felperes bizonyította volna.

A beavatkozó a felperes által megjelölt indokokra hivatkozással kérte, hogy a bíróság a felperes keresetének adjon helyt. Állította, hogy vele szemben is a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésének rendelkezéseit megsértve járt el az alperes.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes, mint a kft. ügyvezetője a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 110.000.000 Ft-tal csökkent. Kötelezte az alperest, hogy a felperes, mint hitelező követelésének kielégítése céljából 110.000.000 Ft-ot vagyoni biztosítékként fizessen be a bíróság letéti számlájára.

Tényként állapította meg, hogy a kft. fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete 2010. március 19-én beállt. Az alperes a Gt.30.§ (3) bekezdésében írt kötelezettségét egyrészt azzal sértette meg, hogy nem tett javaslatot a 2010. január 31-én kifizetett osztalékelőleg visszafizetésére, másrészt az alperes és a felesége tulajdonában álló ingatlan adásvételi szerződésekkel vagyonsökkenést okozott a kft.-nél. Kifejtette, hogy a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésében szabályozott magatartás szempontjából másként kell megítélni a kívülálló hitelezőt és a társaság tagjait, mint eladóként hitelezővé váló személyeket. A taggal és közeli hozzátartozójával kötött adásvételi előszerződések, illetve adásvételi szerződések - függetlenül az ingatlanok valós forgalmi értékétől - szükségképpen megghiúsították a többi hitelező követelésének teljes körű kielégítését, mert a szerződésekből befolyt összeg nem a többi hitelező igényét csökkentette.

A vagyoni biztosíték összegét az elsőfokú bíróság úgy határozta meg, hogy figyelembe vette az alperesnek és feleségének ténylegesen kifizetett 130.000.000 Ft-os vételár és a felszámoló által kiírt pályázati felhívásban szereplő vételár közötti különbözet összegét (amely legalább 40.000.000 Ft), továbbá a 72.500.000 Ft vissza nem fizetett osztalékelőleget. Ezek együttesen elérték azt az összeget, amelyet a felperes a kereseti kérelmében megjelölt, s mely magatartásával az alperes a kft. hitelezői követelésének kielégítését megghiúsította.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben, akként változtatta meg, hogy a kft. vagyonának az alperes felróható magatartásával összefüggésben bekövetkezett csökkenése mértékét, és az alperes által vagyoni biztosítékként letétbe helyezendő összeget is 40.000.000 Ft-ra leszállította, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a perbeli jogvita eldöntéséhez szükséges körben kellő mélységben feltárta és a rendelkezésére álló bizonyítékokból részben helytálló jogi következtetéseket vont le.

Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontja 2010. március 19. volt.

Az osztalékelőleg kifizetésével kapcsolatban kiemelte, az ügyvezetőnek a Cstv.33/A.§ (1) bekezdésén alapuló felelősség alóli mentesülése érdekében azt kell bizonyítania, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően az adott helyzetben az ilyen tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezői veszteség elkerülése, csökkentése, továbbá az adós gazdálkodó szervezet legfőbb szerve intézkedéseinek kezdeményezése érdekében. Utalva a Gt.143.§ (2) bekezdés b) pontjára, 131.§ (1) és (3)-(4) bekezdésére, és 30.§ (2) bekezdésére, alaposnak találta az alperesnek azt a fellebbezési

érvelését, mely szerint az a tény, hogy a tagok a már kifizetett osztalékelőlegek maradéktalan visszafizetéséről nem döntöttek, nem adhat alapot az egyébként tagként a szavazásban résztvevő ügyvezetőnek a Cstv. 33/A.§-a szerinti felelőssége megállapítására. A bírósági gyakorlat ugyanis szigorúan elválasztja egymástól az ügyvezetői tisztséget ellátó tag esetében a tagként, illetve az ügyvezetőként tanúsított magatartást. Ennek a különbségtételnek meg kell valósulnia nemcsak a tag kizárására, hanem az ügyvezetőnek a Cstv. 33/A.§-a szerinti felelőssége megállapítására irányuló perekben is.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát a 2009. január 31-én a tagok részére a törvényi feltételek hiányában is kifizetett bruttó 72.500.000 Ft visszafizetéséről szóló taggyűlési döntés hiánya nem az alperes ügyvezetői mulasztásával hozható összefüggésbe, hanem az a kft. tagjainak volt a döntése. Ezért a Cstv. 33/A.§-a szerinti felelősség megállapítása körében ez az összeg, mint a kft. vagyonából az alperes felróható magatartása folytán hiányzó összeg, nem vehető figyelembe.

Ugyanakkor helytállónak találta az elsőfokú bíróság döntését, amikor nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján tanúsított magatartásként értékelte az ingatlan adásvételi szerződéseket és azok teljesítését. Kiemelte, hogy az ügyvezetőkkel szemben a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésében és a Gt. 30. § (3) bekezdésében előírt magatartási zsinórmérték - feladatainak a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján történő ellátása - a számviteli törvény szerinti mérlegben kimutatott követelések és források mechanikus egyensúlya biztosításánál több kötelezettséget ró az ügyvezetőkre. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően (2010. március 19.) a hitelezői érdekeket az szolgálta, hogy a társaság a meglévő készpénz vagyonát a hitelezői követelések minél nagyobb arányú, és minél korábbi kiegyenlítésére fordítsa. Az alperes az ingatlanok megvásárlásával megvalósította a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdésében szabályozott felelősségének a megállapításához szükséges cselekményt, s az emiatt bekövetkezett vagyonvesztés összegét az elsőfokú bíróság helytállónan állapította meg.

A felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet ellen melyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, annak megállapítását, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy a J. kft. ügyvezetőjeként a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján ellátva járt el, a gazdálkodó szervezet vagyonát 109.566.389 Ft-tal csökkentette, s ennek megfelelően kérte, hogy a Kúria az alperest 109.566.389 Ft vagyoni biztosíték letételére kötelezze. Kérte az alperest a felülvizsgálati eljárás költségeiben marasztalni.

Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Cstv. 33/A.§-ának (2) bekezdését, a Gt. 131.§ (3) bekezdését, 133.§ a) pontját, a Pp.206.§ (1) bekezdését és 221.§ (1) bekezdését.

Összességében azért állította jogszabálysértőnek a másodfokú ítéletet, mert az ügyvezető osztalékfizetéssel kapcsolatos hamis nyilatkozattételét nem értékelte, a minősített többségi befolyással rendelkező tagi minőségét nem súlyosbító, hanem az ügyvezetői felelősség alól mentesítő körülményként értékelte, a bocskaikerti ingatlanok tekintetében pedig helytelenül, jogszabálysértően értékelte a bekövetkezett vagyoncsökkenés értékét.

Az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében kérte - tartalmában - a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását, a vagyoni biztosíték megfizetésére kötelezésének mellőzését. Kérte a felperes marasztalását az eljárás költségeiben. A csatlakozó felülvizsgálati kérelem indokolásában megismételte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét miért tartja jogszabálysértőnek a vagyonban bekövetkezett csökkenés értékelése, a bíróság által vizsgálni elmulasztott alperesi intézkedések, és a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének időpontja tekintetében.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján.

A csatlakozó felülvizsgálati kérelemből nem határozható meg, pontosan mit is kifogásol az alperes a jogerős ítéletben azon kívül, hogy nem ért egyet felelősségének megállapításával és a vagyoni biztosíték adására kötelezéssel.

A Kúria minden tekintetben egyetértett a jogerős ítéletben kifejtettekkel abban, hogy a rendelkezésre álló iratok szerint az ingatlanoknak a gazdálkodó szervezet részére történt értékesítése és a vételárnak az adós gazdálkodó szervezet vagyonából történt kifizetése miatt megállapítható, az alperes ügyvezetői tisztségét a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy helytállóan értékelte-e a másodfokú bíróság a bizonyítékokat az osztalékfelőlegek kifizetésével és visszafizetésével kapcsolatban.

A Kúria egyetért a másodfokú bíróságnak azzal a jogi álláspontjával, hogy ha az ügyvezető javasolja a tagok számára a határozat meghozatalát, de a tagok a javaslatot elvetik, nem azzal egyezően hozzák meg a határozatot, azért a vezető tisztségviselő - ilyen minőségében - nem tartozik felelősséggel.

Jelen ügyben azonban az alperes nem tett javaslatot a 2009. január 31-én kifizetett osztalékfelőlegek visszafizettetésére. Nem vitásan a könyvvizsgáló jelzését követően összehívásra került a taggyűlés

2010. június 7-én - ennyiben tehát eleget tettek a Gt. 143.§ (2) bekezdés b) pontjában foglalt rendelkezéseknek - azonban a szükséges intézkedések megtételére az alperes nem tett javaslatot a tagok felé. A taggyűlési jegyzőkönyv szerint nem is az alperes javasolta az I.J.-nak 2009. december 1-én kifizetett osztalékelőleg visszafizetésére kötelezését, hanem felesége, **I.B.K.** ügyvezető (7. sorszámú beadvány A/2. melléklet). Mindezek figyelmen kívül hagyása miatt - a Kúria álláspontja szerint - a másodfokú bíróság a logika szabályaival ellentétesen, okszerűtlenül értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, amely sérti a Pp.206.§ (1) bekezdésében foglaltakat.

A Kúria helytállónak találta az elsőfokú bíróságnak azt a megállapítását, hogy az alperes az ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, amikor a könyvvizsgáló javaslatával szemben a 2010. június 7-én tartott taggyűlésen nem tett javaslatot a 2009. január 31-én kifizetett 72.500.000 Ft osztalékelőleg visszafizetésére, holott e tekintetben fennálltak a Gt.133.§ (1) bekezdés szerinti feltételek. Az így vissza nem fizetett osztalékelőleggel is csökkent a gazdálkodó szervezet vagyona.

Figyelemmel arra, hogy a felperes az elsőfokú bíróság által az ingatlanok értéke tekintetében tett megállapítást és az ebből levont jogi következtetést fellebbezéssel nem támadta, a felülvizsgálati kérelmében ezzel kapcsolatban előadottak nem voltak vizsgálhatók.

A felperes felülvizsgálati kérelme arra irányult, hogy a másodfokú bíróság által leszállított vagyoni biztosíték mértékét a Kúria emelje fel a keresetlevélben meghatározott 109.566.389 Ft összegre. A Kúria megállapította, hogy a felperes a keresetlevelében valóban ebben az összegben kérte vagyoni biztosíték nyújtására kötelezni az alperest. Az elsőfokú eljárás során azonban az első tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy 110.000.000 Ft-ban, a felperes hitelezői igényének a mértékében jelöli meg a vagyoni biztosíték összegét.(8. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal második bekezdés). Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően a keresetlevélben foglaltakhoz képest 433.611 Ft-tal felemelt összegben kötelezte az alperest vagyoni biztosíték fizetésére. A felülvizsgálati kérelemben a felperes a másodfokú bíróság által leszállított értéket ismét a keresetlevelében megjelölt 109.566.389 Ft összegben kérte megállapítani, amely azonban 433.611 Ft-tal kevesebb, mint az elsőfokú ítéletben szereplő összeg.

Miután a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275.§ (2) bekezdése értelmében a Kúria csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül a jogerős ítéletet, a felperesnek az elsőfokú eljárás során felemelt, majd a felülvizsgálati kérelmében az eredeti kereseti kérelmének megfelelő összegre leszállított keresetében foglalt 109.566.389 Ft

vagyoncsökkenés tekintetében állapította meg az alperes felelősségét és kötelezte ezen összegnek megfelelő vagyoni biztosíték megfizetésére.

A kifejtett indokokra tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel támadott részét hatályon kívül helyezte és a felülvizsgálati kérelemben foglaltaknak megfelelően állapította meg az alperes felelősségét, továbbá a vagyoni biztosíték mértékét. Ennek megfelelően az alperes által a felperesnek fizetendő másodfokú perköltség összegét is felemelte a rendelkező részben foglaltak szerint.

A felperes felülvizsgálati kérelme alapos, míg az alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért az alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségét, amely a lerótt 70.000 Ft illetékből és a felperes jogi képviselétével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.)IM. rendelet 3.§ (3) bekezdése, (5) bekezdése, és a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2014. január 28.

. Török Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Csőke Andrea s.k. előadó
bíró, Dr.Pethőné dr. Kovács Ágnes s.k. bíró